

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань податкової та митної політики

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-28-07, факс: 255-25-91

№ 04-27/10-465

" 10 " травня 2016 р.

**Державна фіскальна служба
України**

Щодо розгляду листа

До Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики надійшов лист Державної фіскальної служби від 20.04.2014 №1036/2/99-99-19-02-02-10 щодо погодження позиції Державної фіскальної служби в частині застосування норм Податкового кодексу України (далі – ПКУ) стосовно зменшення фінансового результату до оподаткування на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що підлягають виплаті на користь платника податку на прибуток від інших платників податку на прибуток. Стосовно зазначеного питання повідомляємо наступне.

Відповідно до підпункту 140.4.1 пункту 140.4 статті 140 ПКУ фінансовий результат до оподаткування зменшується, зокрема на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів, що підлягають виплаті на його користь від інших платників податків, які сплачують авансові внески з податку на прибуток при виплаті дивідендів.

Згідно з абзацом першим підпункту 57.1¹.2 пункту 57.1¹ статті 57 ПКУ емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

Абзац другий підпункту 57.1¹.2 пункту 57.1¹ статті 57 ПКУ визначає механізм розрахунку емітентом корпоративних прав авансового внеску при виплаті дивідендів. Для цього використовується порівняння двох показників – суми нарахованих дивідендів та об'єкта оподаткування, податкове зобов'язання щодо якого погашене. Таким чином, результат такого порівняння може бути і таким, що не зобов'язує емітента вносити до бюджету відповідну суму авансових внесків, проте це не є ознакою того, що такий платник не має статусу «платника авансових внесків».

У зв'язку з цим, незалежно від того, чи сплатив емітент корпоративних прав до бюджету суму авансових внесків чи ні, він для

цілей оподаткування податком на прибуток розглядається як особа, що сплачує авансові внески при виплаті дивідендів.

Таким чином, як вбачається із змісту зазначених норм, використання отримувачем дивідендів можливості зменшення свого фінансового результату до оподаткування на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів не повинно залежати від фактичної сплати авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів платником податку, який виплачує такі дивіденди.

Крім того, для цілей ПКУ дивідендами вважається платіж, що здійснюється юридичною особою у зв'язку з розподілом частини її прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку (підпункт 14.1.49 статті 14 ПКУ). А відповідно до пункту 4 П(С)БО 15 дивіденди нараховуються з суми чистого прибутку, тобто після нарахування всіх податків.

Таким чином, оскільки платник податку на прибуток «де-юре» є «платником авансових внесків» при виплаті дивідендів, а також для запобігання подвійного оподаткування одного й того самого фінансового результату, **платник податку на прибуток (отримувач дивідендів) має право зменшити фінансовий результат до оподаткування на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів від будь-якого платника податку на прибуток.**

Враховуючи вищезазначені аргументи, не можемо погодитись з позицією Державної фіскальної служби (лист від 20.04.16 р. №1036/2/99-99-19-02-02-10) стосовно позбавлення права окремих платників податків на зменшення фінансового результату до оподаткування на суму нарахованих доходів у вигляді дивідендів.

Голова Комітету

Южаніна Н.Я.